

altſaa forſaauidt ſynes, ſom om de virkelig der igjennem havde ſaaet en Dom for, at de i den Henſeende ikke havde gjort Andet, end hvad der var rigtigt og forſvarligt. Jeg tror imidlertid ikke, at dette kan ſiger med Sandhed, thi vi maa erindre, at den Dpløſning, ſom foregik, ſandt Sted paa Grund af en aldeles beſtemt konſtitutionel Paatand fra Flertallets Side, og den Valgkamp, ſom fremkom, blev ikke — hvad jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) med Nette ſagde — ſort om, hvorvidt man havde været imødefommende eller ikke, men den blev væſentligt ført med Henſyn til Spørgsmaalet om Finantſlovens Negteſſe for derved at fremtvinge en vis Anerkjendte af en vis konſtitutionel Doktrin, og der har ikke, ſaauidt mig bekendt, paa noget Sted foreligget for Vælgerne det Spørgsmaal, om de bifaldt, at Flertallet i den foregaaende Rigsdagsſamling havde ſtillet ſig paa den Maade, ſom det ſtillede ſig. I alt Fald maa det indrømmes, at dette vil være en Sag, ſom det vilde være overmaade vanſkeligt, ja næſten umuligt, at forelægge for Vælgerfolket, ſaaledes at det kunde give Svar derpaa. Dette Spørgsmaal afgjøres ikke af Vælgerne, det afgjøres af vor egen Bevidſthed; vi maa vide med os ſelv og klare for hverandre, at det ikke er af nogen Vigtighed, om Denne eller Hin er Miniſter, om han hedder ſaa eller ſaa, eller ſer ſaa eller ſaa ud; men det er af Vigtighed, at de Lovforſlag, ſom fremkomme, ere tilſtrækkelig forberedte, grundig bearbejdede, vel affattede, og affattede i en Aand, ſom vi kunne være tjente med, og dernæſt at den Behandling, ſom vi give diſſe Lovforſlag eſter vor beſte Overbeviſning om, hvad der er det Nette, kommer til den Gylldighed, ſom den forſijener; dette ſkulle vi ſe paa. Alſaa ſiger jeg, naar vi ſkulle forhandle om en Adreſſe til Hans Majeſtæt Kongen med Onſke om et Miniſterſkifte, ſaa er det Dette, hvorom det dreier ſig, men ikke om den almindelige Betragtning, at da man ikke antager, at Flertallet vil give eſter, ſaa beder man Kongen, om han vil give eſter. Dette forekommer mig i Grunden at være Kointeſentfen af det Forſlag, ſom er fremkommet; men de Mænd, ſom ſtaa udenfor hele denne Kamp, ſynes mig at have ſaa meget mere Grund til at overveie, om det dog ikke maa fordres, derſom Flertallet er ſaaledes, ſom de mene, at det da giver eſter, og lemper ſin Fremgangsmaade ſaaledes, at vor Lovgivningsvirksomhed kunde føre til et virkelig heldigt Udbytte. — Jeg har endnu en lille Anke til den ærede Forſlagsſtiller, nemlig den, at han ikke ſynes, forinden han indbragte denne Adreſſe, at have ſkaffet ſig ſaa klar en Dplyſning om den Stilling, ſom Flertallet her i Salen indtager til ſamme, ſom det egentlig var onſkeligt, naar den ſkulde ſaae den Betydning, ſom han har tilſigtet. (Modſigelse af Schjærring.) Saa har jeg muligvis miſforſtaaet det ærede Medlem; han udtrykte

ſig paa en Maade, ſom jeg maa tilſtaa, at jeg ſandt noget ſkarp mod det ærede Flertal, men ſom jeg kun kan gjentage, fordi det ærede Medlem har ſagt det ſaaledes. Han ſagde, at han antog, at Flertallet var for ſvaagt baade i Kvalitet og Kvantitet til at gjennemføre det parlamentariſke System. Dette er Noget, jeg ikke har hørt bekræfte af det ærede Medlem af Flertallet, ſom har havt Ordet. Den anden Forſlagsſtiller, det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgfreds (L. Larſen), gif endogsaa Noget videre; thi han havde opſattet det ſaaledes, ſom om Flertallet ved at ſtemme for hans Forſlag vilde erkjende, at Vælgerfolket ikke ganſke havde billiget dets Fremgangsmaade med at tilveiebringe Dpløſning. Dette har jeg heller ikke hørt bekræfte af Nogen af Flertallet. Jeg vilde meget onſke, at vi tydelig kunde ſaae at høre, om dette virkelig er Tilfældet. Jeg er bange for, at den ærede Forſlagsſtiller og hans Medforſlagsſtiller have taget ſig det lidt for let i ſaa Henſeende; thi ſkal den Imødefommende, ſom de Herrer onſke fra Flertallets Side, have nogen virkelig Betydning, ſaa ſynes jeg nok, at en Udtaleſe herom maa være iklædt en noget tydeligere og beſtemtere Form, og navnlig ſynes det mig, at vi maa have Klarhed over, om Modſtanden virkelig, i en aldeles overveieende Grad i det Vindſte, er rettet mod de nuværende Miniſters Perſoner, eller om det maa ſiges at være en Systemforandring i Regjeringens Førelſe, ſom tilſigtes, og om man alſaa, derſom en ny Regjering, hvis Anſkuelse i alt Væſentligt ſtemmede med de nuværende Miniſters, ſom til at træde i Stedet for dem, vilde føle ſig blidere ſtemt — det vilde man nok —, men om man vilde opgive den ſystematiſke Opposition eller forſtærke den. Det ſynes mig, at det vilde være meget oplyſende, om dette blev ſagt. Jeg maa nu ſige de Herrer — og jeg ſkal udtale min fulde Anſkuelse — at den Slags Stridigheder, ſom her komme frem, og hvor det mere kommer til at dreie ſig om Perſoner, ere mig inderlig imod. Jeg tror, at det er uhyre ſkadeligt for hele vort politiſke Liv, at den Slags Spørgsmaal komme til at træde ſaa meget frem i Forgrunden. Jeg tror dog, at der er Noget, ſom kan undſkyde det, — og det vil jeg da udtale med det Samme — nemlig dette, at eſter min fuldeſte Overbeviſning have vi ſlet ikke forſkjellige Partier her i Folkethinget. Der tales om dette og hiint Parti, men i den Forſtand, ſom jeg tillægger Ordet Parti, kjender jeg ingen forſkjellige Partier. Jeg tror, at vi Alle ere Mænd, for hvem Fædrelandets Vel er det Øieſte, og for hvem Midlerne til at befordre Fædrelandets Vel gaa i Retning af et maadeholdent Fremſkridt til Frihedens Beſteſtelse og Ordenens Vedligeholdte. Nagtet jeg har hørt ſaa meget forſkjelligt ved ſaa mange Leiligheder, har jeg dog ikke ſet noget egentligt Spørgsmaal, ſom jeg for min Part kunde kalde et levende Spørgsmaal, hvor der har været